

Stichting Albanieë Comité

Nieuwsbrief

JUNI 2020

*Zijn naam zal voor eeuwig blijven; zolang de zon er is, wordt Zijn naam van kind tot kind voortgeplant.
Zij zullen in Hem gezegend worden (Ps. 72:17a)*

BEGIN JUNI WEER EEN HULPGOEDERENTRANSPORT OP WEG NAAR ALBANIË:

“Wij hopen dat mensen ons werk juist in deze coronatijd willen blijven steunen”

Dankbaar voor 'ons dagelijks brood'.

“Het lijkt wel oorlog”, hoor je geregeld als je met mensen in gesprek raakt over de coronacrisis. Maandenlang is de wereld al in de greep van het coronavirus. De pandemie heeft grote en kleinere gevolgen voor het dagelijks leven en we hebben er allemaal op onze eigen manier last van. Gelukkig zijn de veiligheidsmaatregelen weer wat versoepeld en begint het leven stukje bij beetje leefbaarder te worden. Ook het Albanieë Comité ervaart dat er weer wat meer mogelijk is. Een vrachtwagen van collegastichting Hoop voor Albanieë ging onlangs op weg met

een hulpgoederentransport. De geladen vrachtwagen stond al wekenlang klaar, maar mocht niet vertrekken vanwege het virus. Nu de grenzen van Italië en Albanieë gedeeltelijk open zijn gegaan, heeft de organisatie met deze rit uit willen proberen of het uitvoerbaar is om weer transporten te rijden. De Stichting Albanieë Comité Huisen volgde de verrichtingen van Hoop voor Albanieë op de voet. Begin juni heeft de Huizer stichting ook zelf weer een vrachtwagen met hulpgoederen naar Albanieë kunnen sturen. Eind mei zijn de vrachtwagen en trailer met

Hartelijk dank

Het drukken en bezorgen van deze Nieuwsbrief is mogelijk gemaakt dankzij sponsoring, waarvoor de Stichting Albanieë Comité de sponsors heel hartelijk dankt!

Elke gift is welkom
op het volgende rekeningnummer:

NL97 RABO 0329 9600 08

t.n.v. Stichting Albanieë Comité

Dagelijks vonden 2500 broden hun weg naar de hongerige magen in de vluchtelingenkampen.

vereende krachten ingeladen door de vrijwilligers, uiteraard met inachtneming van de veiligheidsvoorschriften van het RIVM. Het was hard nodig dat er een transport op weg kon gaan, omdat de torenhoog opgestapelde bergen kleding, dozen en goederen zo gauw mogelijk hun weg moeten vinden richting de bergdorpen. Noodgedwongen werd de kledinginzameling op maandagavond gestopt, omdat er werkelijk geen ruimte meer was om de spullen op te slaan. Het brengt bij Herman en Anne-Lise Lubbers herinneringen naar boven van ruim twintig jaar geleden, toen het Huizer echtpaar medio 1998-1999 door de Kosovo-oorlog werd geconfronteerd met een grote hoeveelheid vluchtelingen in Albanië. De zolder en begane grond van garagebedrijf Lubbers lagen bedolven onder de vuilniszakken met kleding, dozen levensmiddelen, matrassen, dekens en wat dies meer zij, die met grote spoed naar het vluchtelingenkamp in Tirana gebracht moesten worden. De oorlog in de Balkan had een grote stroom vluchtelingen op gang gebracht, die in Albanië werden opgevangen en dringend behoefte hadden aan van alles.

Het Albanië Comité was toentertijd een jaar of zeven aan het werk onder de allerarmsten in de Albanese bergdor-

pen, toen Herman en Anne-Lise gegrepen werden door de hoge nood van de Kosovaarse vluchtelingen.

“Ze hebben geen geld, geen eten, helemaal niks”, vertelden ze destijds in een interview in de Huizer Courant. “Zelfs geen gevoel meer, ook geen gevoel in hun lijf. Het is helemaal dood”.

De foto's van destijds spreken voor zich: arme stakkers, totaal ontheemd en verloren, liggend op een kaal bed in een kale fabriekshal. Ze waren dwars door de bergen komen lopen om het vege lijf te redden. Bijzonder onder de indruk waren Herman en Anne-Lise van één man die een heleboel talen sprak, waaronder Italiaans, Russisch, Engels en Joegoslavisch.

“Hij was behoorlijk intelligent, maar echt op sterven na dood toen we hem vonden: helemaal verdwaasd, z'n broek nat en uitgeput. Hij lag echt in zijn eigen vuil. Zo liggen ze in Albanië bij bosjes op straat”, verhaalden Herman en Anne-Lise toen. “We hebben hem meegenomen, gewassen en kleding gegeven. Na de douche kregen we een lach van hem. De volgende dag hebben we de ‘vondeling’ meegegeven aan de ziekenauto, maar het zal ons niet verbazen als hij weer op straat belandt. Bij ons heb je het Leger des Heils en andere opvangcentra, maar daar is niks”.

Heel veel dank!

Het bestuur van de Stichting Albanië Comité Huizen wil alle goede en gulle gevers heel hartelijk bedanken voor hun financiële bijdrage.

Dankzij uw gift hebben wij ons in kunnen zetten voor vele mensen in nood.

*De 'vondeling': helemaal verwaasd,
z'n broek nat en uitgeput.*

Hoe bijzonder was het dat ze hun 'vondeling' later keurig verzorgd en in de kleren terugzagen in het Oude Mannenhuis, een van de toenmalige projecten van het Albanië Comité. Geregeld brachten ze meneer Servet -want zo bleek hij te heten- een bezoek. Ze zagen hem opknappen en zienderogen weer mens worden.

Martelkamers

Herman en Anne-Lise waren in 1999 volop bezig met de bouw van een lagere school in Albanië, toen de Kosovo-oorlog uitbrak en ze geconfronteerd werden met de vluchtelingenstroom.

"Het was verschrikkelijk wat we daar zagen", blikt Herman anno 2020 terug. "Kosovaren die vanuit de bergen helemaal naar Albanië waren komen lopen, van wie de voeten en zelfs benen afgevroren waren. We zijn later ook in Kosovo zelf geweest. Nu zijn de wegen beter begaanbaar, maar toentertijd moest je dwars door de bergen heen en deed je er uren over met -bij wijze van spreken- wel twintig lekke banden.

We hebben de martelkamers gezien, de elektrische stoelen waarop mensen vastgebonden werden, niet normaal. Alles was platgebombardeerd. Getraumatiseerde mensen begroeven hun overledenen in de tuin.

We werkten in die tijd samen met het Stephen Centre in Tirana, een Amerikaanse hulpverleningsorganisatie. Met elkaar hebben we in een sporthal en op het sportveld een kamp ingericht. De UNHCR zorgde voor tenten en wij voor bedden, dekbedden, de aanleg van elektra, ijskasten, een keuken en eten. Vanuit Huizen kwam meteen van alles en nog wat op gang. Er werden grote inzamelingsacties opgezet en in de diverse kerken waren er extra collectes. Dat bracht voor onze stichting 50.000 gulden op en zó veel hulpgoederen en kleding, dat het echt 'bij de vierde vuilniszak rechtsaf' was in de garage aan de Botterstraat. Zó vol stond het daar. Ik reed toen zelf elke tien dagen heen en weer met een vrachtwagen vol spullen. Constant was ik aan het werk en helemaal stuk als ik thuiskwam. Anne-Lise rook bij wijze van spreken al vanaf Hoevelaken dat ik eraan kwam, want ik had geen tijd om me te douchen en te verschonen".

Meneer Servet is weer mens geworden.

2500 broden

In samenwerking met de Stichting Bakkers voor Bakkers werd bij het Stephen Centre een bakkerij opgezet. Deze stichting zorgde ervoor dat machines van bakkersbedrijven die waren gestopt, beschikbaar werden gesteld aan ontwikkelingslanden om bakkerijtjes op te zetten.

"Samen met mijn vader -een man met bakkersbloed in zijn aderen- hebben we een bakkerij inventaris geregeld en in Noord-Brabant opgehaald", vertelt Herman. "Ik bracht de spullen naar Albanië, waar de Hilversumse bakker Jan de Haas ons kwam helpen een bakkerij op te starten en de Albanen het bakkersvak leerde. Per dag werden 2500 broden gebakken voor de Kosovase vluchtelingen. Ik kan me nog herinneren dat 'Jan de bakker' een rijskast had gemaakt, waar het deeg in kon rijzen voordat het de oven in ging. Nu valt in Albanië geregeld de elektra uit. Dat betekende dat de oven op dat moment niet werkte, zodat het deeg noodgedwongen in de rijskast moest blijven. De wanden en deur van de rijskast klapten wel eens helemaal naar buiten, omdat het deeg veel te lang was gerezen.

Het is onvoorstelbaar hoe positief er destijds op onze noodkreet om hulp werd gereageerd. Heel veel vrijwilligers en donateurs meldden zich aan om te helpen. We kregen van alles: van dekbedden en matrassen van Riviera tot ik weet niet hoeveel kazen om uit te delen in de kampen. Het Schilderscentrum aan de Hellingstraat zei spontaan: -Ga maar tanken bij Vlaanderen op onze kosten-. Dat was toch al gauw 700 tot 800 gulden. Die dingen gebeurden gewoon. Ook de gemeente Huizen kwam met 20.000 gulden over de brug, waarmee we drie transporten konden rijden.

De Kosovo-oorlog was begin 1999 van de ene op de andere dag voorbij. De Kosovaren gingen weer huiswaarts met de door ons geschonken kleding, bedden, fornuizen, ijskasten en wat al niet meer. Door het plotselinge einde van de oorlog, hadden wij nog 20.000 Amerikaanse dollars in kas. Om dit geld op een verantwoorde manier te besteden, ben ik op zoek gegaan naar een schoolgebouw om te kunnen renoveren. Ik kwam terecht bij de lagere school in Mushqeta, die wij toen van de grond af aan

Met de hulp van Bakkers voor Bakkers werd een bakkerijtje opgezet.

hebben opgebouwd. Mushqeta en de omliggende bergdorpen liggen in het gebied waar wij nu -ruim 20 jaar later- nog steeds mogen werken, waar ook ons kindertehuis staat en in samenwerking met de GZB een bloeiende christelijke gemeente van de grond is gekomen”, denkt Herman dankbaar terug aan de beginjaren van het Albanië Comité.

Coronatijd

Net als in de Kosovotijd heeft het Albanië Comité anno 2020 geen gebrek aan vrijwilligers die zich in willen zet-

ten voor het hulpverleningswerk. Helaas is de geldstroom de laatste jaren wel sterk verminderd en met name in deze coronatijd merkt het bestuur een verdere terugloop in de hoeveelheid giften.

“Toen wij met het Albanië Comité begonnen, stopte Stichting Linea Recta. Er was in die tijd verder helemaal geen hulpverleningsorganisatie in Huizen. Wij kregen van alle kanten medewerking en hulp. Tegenwoordig zijn er heel veel hulpverleningsorganisaties en ze doen allemaal goed werk. Dat maakt het moeilijk om donaties voor je stichting binnen te krijgen”, legt Herman uit. “In

Hulpgoederen werden massaal aangeleverd en het geld stroomde binnen.

de beginjaren kon er zo maar spontaan 10.000 gulden in de collectezak zitten. Nu moet je veel meer je best doen om geld binnen te krijgen, helemaal in deze coronatijd. We proberen zoveel mogelijk aan de weg te timmeren met een Nieuwsbrief, op Facebook en met berichten in de media. Mensen vinden het mooi om te lezen en ook op de foto's te zien dat hun geld goed besteed wordt. Het werk onder de arme bergbevolking, de voedselhulp, de KANS-kinderen en de Roma's gaat door. We zijn erg blij met onze trouwe achterban van particulieren en bedrijven en hopen dat deze groep zich weer wat gaat uitbreiden. Ook Albanië heeft te lijden onder de coronacrisis. Zij hebben echter niet de voorzieningen en medische hulp die wij hebben. Wij hopen dat mensen ons werk juist in deze tijd willen blijven steunen en dat er net als destijds met de Kosovo-oorlog een geldstroom op gang wordt gebracht".

Voor meer informatie:

Herman en Anne-Lise Lubbers
via tel. 035-5263249 of
e-mail famlubbers@albaniecomite.nl

Elke gift is welkom op NL97 RABO 0329 9600 08
of NL24 RABO 0166 9658 20 (KANS-project)
t.n.v. Stichting Albanië Comité.

Of maak gebruik van de doneerknop op de website
www.albaniecomite.nl

Er werd een kamp ingericht in Tirana.

Het Albanië Comité ontfermde zich over de Kosovaarse vluchtelingen.

Geef kinderen een KANS

De afgelopen weken heeft het Albanië Comité benut om schooltassen, schriften, pennen en ander schoolmateriaal in te kopen voor de kinderen die in het KANS-project zitten. Nu het hulpgoederentransport weer mag rijden, zijn ook deze spullen ingeladen en is de hoop dat de Albanese kinderen na de zomer weer naar school mogen en hun nieuwe schoolspullen kunnen gebruiken.

De laatste tijd heeft het Albanië Comité het belangrijke KANS-project nadrukkelijk onder de aandacht willen brengen in diverse publicatie via de (sociale) media. KANS betekent Kinderen Albanië Naar School. KANS is een financieel adoptieplan, waarmee Albanese kinderen een KANS hebben op een betere toekomst dan hun ouders die in armoede leven. Met een vaste bijdrage van € 22,- per maand maken donateurs het mogelijk dat KANS-kinderen hun lagere en middelbare school af kunnen ronden. Naast schoolspullen en huiswerkbegeleiding, zorgt deze financiële bijdrage er ook voor dat kinderen en hun gezinnen worden ondersteund met kleding, voedsel en indien nodig medische zorg of andere hulpmiddelen.

Naast particulieren kunnen ook verenigingen, clubs, schoolklassen, bedrijven, gezinnen, catechesegroepen en andere organisaties gezamenlijk een KANS-kind adopteren. Ook eenmalige giften zijn welkom op rekeningnummer NL24 RABO 0166 9658 20 ten name van de Stichting Albanië Comité o.v.v. KANS.

Voor meer informatie over het KANS-project kan contact worden opgenomen met Anne-Lise Lubbers via tel. 035-5263249 of famlubbers@albaniecomite.nl

Met een vaste bijdrage per maand maken donateurs het mogelijk dat KANS-kinderen hun lagere en middelbare school af kunnen ronden. Naast schoolspullen en huiswerkbegeleiding, zorgt deze financiële bijdrage er ook voor dat kinderen en hun gezinnen worden ondersteund met o.a. kleding en voedsel.

MRS. HAJRIE PASHOLLARI
VAN DE STICHTING 'FAMILJA KRISTIANE':

“Ik wil het beste geven in het onderwijs aan kinderen in nood”

Op ons verzoek heeft directeur Zamira Hysa van het kindertehuis in Mushqeta een vraaggesprek gehouden met mrs. Hajrie Pashollari van de stichting 'Familja Kristiane', die al sinds 2005 als onderwijzeres/begeleidster aan het kindertehuis verbonden is. Mrs. Hajrie heeft destijds bewust voor dit werk gekozen. "Het is een voorrecht om liefde en zorg te mogen geven aan kinderen in nood", vertelt ze. "En het geeft veel voldoening als je ontdekt dat de kinderen ook liefde teruggeven. Ik kan niet beschrijven hoe het is als ze naar ons kijken, ons knuffels geven en hun lieve stemmetjes klinken wanneer ze ons roepen in het kindertehuis. Dit beroep heeft z'n eigen uitdagingen. De kinderen hebben elk moment van de dag zorg en bescherming nodig. Het voelt voor mij net zoals een moeder voor haar kinderen zorgt. Deze kinderen hebben verschillende behoeften en problemen en het is een grote verantwoordelijkheid om hen op een goede manier te onderwijzen".

Er zijn in de afgelopen jaren altijd kinderen geweest die speciale aandacht nodig hadden. Er werd door de stafleden goed gekeken hoe ze deze kinderen heel persoonlijk konden helpen.

"De ouders waren erg dankbaar voor alle hulp die hun

kinderen kregen. Ons kindertehuis is een zegen geweest voor veel families in de dorpen. Of het werken met deze kinderen ook iets heeft veranderd in mijn eigen leven? Het heeft gezorgd voor nog meer liefde voor hen", heeft mrs. Hajrie ervaren.

Mrs. Hajrie Pashollari: "Ik word er blij van als ik zie hoe dankbaar de kinderen en hun ouders zijn".

Directeur Zamira Hysa (in het midden met het gele shirt), omringd door de kinderen en medewerkers van het kindertehuis in Mushqeta.

Een grote familie

De grootste uitdaging in haar werk waren de straatkinderen. Zij brachten extra aansporingen en problematiek met zich mee, omdat de kinderen hun oorsprong en ouders niet kenden. Eén speciaal kind staat mrs. Hajrie nog helder voor ogen.

"We gingen op zoek naar zijn familie, die we niet konden vinden. Hij barstte in tranen uit. Ik herinner me dat ik samen met hem huilde, omdat ik pijn in m'n hart voor deze kinderen voel. Ze hebben geen familie die hen steunt. Onze stichting heeft veel goed werk voor straatkinderen gedaan. Ze kregen onderdak en alles wat ze nodig hadden. Wij vervulden de rol van hun ouders. Ze brachten inderdaad moeilijkheden met zich mee, maar we werden ook heel erg gezegend als we zagen welke veranderingen deze kinderen doormaakten. Ze hadden aanvankelijk

moeite met regels en gingen niet naar school omdat ze op straat moesten bedelen. We hebben hard moeten werken voor en met hen, maar we deden het allemaal met liefde. Ze zagen het belang van onderwijs en studeerden hard. Hun leven veranderde en ze kregen in het kindertehuis een grote familie die hen veel liefde gaf".

Het mooiste van haar vak vindt mrs. Hajrie om dicht bij de kinderen te zijn, hen liefde te geven en te onderwijzen. "Het kindertehuis is een zegen voor de kinderen en hun ouders. Ze krijgen hier goed onderwijs en we zijn er trots op als we horen dat de resultaten van de kinderen bijzonder goed zijn. Ik word er blij van als ik zie hoe dankbaar de kinderen en hun ouders zijn. Na 15 jaar houd ik nog altijd heel veel van m'n werk en wil ik het beste geven in het onderwijs aan kinderen in nood".

Nog geen kledinginzameling

Omdat ook in Italië en Albanië de grenzen gesloten waren, was het de afgelopen weken niet mogelijk een vrachtwagen met hulpgoederen te laten rijden. Het magazijn van het Albanië Comité was overvol, zodat er noodgedwongen besloten moest worden -mede ook vanwege de veiligheidsvoorschriften rond corona- te stoppen met de kledinginzameling op de maandagavond. Voorlopig blijft deze maatregel nog van kracht.

Ondanks dat er weer een transport op pad is gegaan, is er nog steeds weinig ruimte in het opslagdepot aan de Fabrieksweg. Er stonden nog bijna 500 dozen met kleding in het oude magazijn bij Garagebedrijf Herman Lubbers. Die moesten eerst geladen worden, waardoor de vrachtwagen al flink gevuld was. Op het ogenblik staat er nog meer dan een halve trailer aan hulpgoederen klaar om zo spoedig mogelijk als tweede transport naar Albanië af te reizen.

In eerste instantie wilde het Albanië Comité begin juni weer van start gaan met de kledinginzameling en het sorteren, maar vanwege het gebrek aan ruimte in de opslag en de nog steeds geldende veiligheidsmaatregelen van het RIVM, is in overleg met de inpakkers en sorteerders besloten niet eerder van start te gaan dan dat de overheid en plaatselijke gemeente dit toelaten. De hoop is dat dit in september het geval zal zijn.

Geen jongerenreis

Zoals al eerder te lezen viel in het Huizer Kerkblad en de diverse media, gaat de jongerenreis deze zomer helaas niet door.

Vanwege de coronaveiligheidsvoorschriften is het niet verantwoord om met de jeugd op pad te gaan voor hulpverleningswerk in de Albanese bergdorpen. Het bestuur en ook de jeugd zelf vinden het erg jammer dat ze niet aan de slag kunnen. Hopelijk is er volgend jaar zomer weer gelegenheid om de handen uit de mouwen te steken.

Colofon
Stichting Albanië Comité
www.albaniecomite.nl

Voorzitter

Margreet Visser
tel: 035-2000103
e-mail: voorzitter@albaniecomite.nl

Secretaris

Laurens Rebel
e-mail: secretaris@albaniecomite.nl

Penningmeester

Bert Boot
tel: 06-30765708
e-mail: penningmeester@albaniecomite.nl

Fondsenwerving

Pieter van der Poel, Dolf Kos en Cees Bout
e-mail: fondsenwerving@albaniecomite.nl

Inzameling goederen

Herman & Anne-Lise Lubbers
tel. 035-5263249
e-mail: famlubbers@albaniecomite.nl

Iedere maandagavond van 19.30 tot 21.30 uur staan vrijwilligers klaar voor de kleding en hulpgoedereninzameling en de ontvangst te nemen bij het magazijn aan de Fabrieksweg 2.

Giften

Elke gift is welkom op het volgende rekeningnummer:

NL97 RABO 0329 9600 08

t.n.v. Stichting Albanië Comité

Tot nader order geen inzameling